

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2022

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	2
Wabo	2
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	3
Bijstand	3
Volksverzekeringen	5
Bestuursrecht overig	6
Evenementenvergunning	6
Wet op de rechtsbijstand	6
Wet wapens en munitie	7
Vreemdelingenrecht	9
Asiel	9
Opvang	9
Vreemdelingenbewaring	10

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2022, 886

MK ABRS, 09-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3237](#)

minister voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media (nu: de minister voor Primair en Voortgezet Onderwijs), verweerder.

Awb 1:2

BELANGHEBBENDE. BEZWAARPROCEDURE. I.c. wordt geoordeeld dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat De Ozonlaag geen belanghebbende is bij het besluit van 29 april 2020 waarbij de aanvraag van SIVOR voor bekostiging van een op te richten scholengemeenschap is ingewilligd. Alle aanvragen van De Ozonlaag voor bekostiging van een op te richten scholengemeenschap in Den Haag dateren van vóór 2019 en zijn afgewezen en staan in rechte vast. De Ozonlaag heeft verwezen naar haar procedure bij het EHRM, maar de beslissing op bezwaar raakt die procedure niet. In 2019 had De Ozonlaag geen aanvraag om bekostiging ingediend, zodat ten tijde van het bestreden besluit geen aanvraag van haarzelf in dezelfde aanvraagronde aanhangig was of was afgewezen. Daarnaast heeft De Ozonlaag niet aannemelijk gemaakt dat zij ten tijde van de beslissing op bezwaar het bevoegd gezag was van een school.

JnB 2022, 887

Rechtbank Gelderland, 26-10-2022, [ECLI:NL:RBGEL:2022:6024](#)

college van burgemeester en wethouders van Oldebroek.

Awb 6:11, 6:13

ONTVANKELIJKHEID. BEROEPSTERMIJN. VOORBEREIDINGSPROCEDURE. Jurisprudentie Varkens in Nood. Verwijzing naar het arrest van het EU-HvJ van 14 januari 2021 ([ECLI:EU:C:2021:7](#)) en de uitspraken van de ABRS van 14 april 2021 ([ECLI:NL:RVS:2021:786](#)) en 4 mei 2021 ([ECLI:NL:RVS:2021:953](#)). I.c. gaat het niet om het eventueel tegenwerpen van artikel 6:13 van de Awb dan wel de vraag of eiser belanghebbende is maar om de vraag of redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij in verzuim is geweest ten aanzien van het te laat indienen van zijn beroepschrift. Uit voormeld arrest of de daarop gebaseerde rechtspraak van de ABRS volgt niet dat een termijnoverschrijding omdat destijds het niet indienen van een zienswijze bij de ontvankelijkheidsbeoordeling zou zijn tegengeworpen, verschoonbaar zou zijn. Die consequentie zou ook een te vergaande inbreuk op de rechtszekerheid hebben.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- Rechtbank Limburg, 12-01-2022, [ECLI:NL:RBLIM:2022:8207](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2022, 888

MK CRvB, 03-11-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2371](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA)

ARBEIDSONGESCHIKTHEID. TERUGVORDERING. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de vordering niet is verjaard, omdat de besluiten tot terugvordering zijn genomen binnen vijf jaar na de interne melding van 21 februari 2017. De overwegingen van de rechtbank die tot dit oordeel hebben geleid, worden volledig onderschreven. Dat het Uvw al in oktober 2011 bekend was met het feit dat appellante werkzaamheden als trouwambtenaar verrichtte, betekent nog niet dat het Uvw bekend was met het feit dat appellante na 25 mei 2012 inkomsten uit deze werkzaamheden genoot.

JnB 2022, 889

MK CRvB, 03-11-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2349](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) 56 lid 3

ARBEIDSONGESCHIKTHEID. FEITELIJKE VERDIENCAPACITEIT. De rechtbank wordt gevolgd in haar oordeel over de toepassing van artikel 56, derde lid, van de Wet WIA. Ook het oordeel van de rechtbank, dat het beroep van appellante op toekomstige regelgeving niet slaagt, wordt gevolgd. De rechtbank wordt ook gevolgd in het oordeel dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. Het beroep op het vertrouwensbeginsel slaagt niet. De beroepsgrond dat de toepassing van artikel 56, derde lid, van de Wet WIA onevenredig is, slaagt evenmin. Gelet op het verplichtende karakter van dit artikel bestaat in beginsel geen ruimte voor toetsing aan het evenredigheidsbeginsel. Wat appellante heeft aangevoerd vormt geen aanleiding om hier anders over te oordelen. Met hypothetische situaties of mogelijk toekomstige nadelige effecten kunnen in dit geding geen rekening worden gehouden. De vraag of het Uvw bij hernieuwde uitval van appellante binnen vijf jaar na de beëindiging toepassing zal geven aan artikel 57 van de Wet WIA valt buiten de omvang van dit geding, zodat geen aanleiding wordt gezien hierover inhoudelijk te oordelen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2022, 890

MK CRvB, 25-10-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2331](#)

college van burgemeester en wethouders van Oss.

Burgerlijk Wetboek (BW) 1:199

Participatiewet (PW) 58 lid 2 aanhef en onder f

PARTICIPATIEWET. ERFENIS. Het enige dat partijen verdeeld houdt, is het antwoord op de vraag wanneer de aanspraak van appellant op de nalatenschap van X is ontstaan en daarmee vanaf welk moment het college bevoegd was de bijstand met toepassing van artikel 58, tweede lid, aanhef en onder f, ten eerste van de PW terug te vorderen van appellant. Uit hoofde van dit testament had appellant een aanspraak op de nalatenschap van X. Die aanspraak is al ontstaan op 31 augustus 2016, de datum waarop X is overleden. Het is namelijk vaste rechtspraak (uitspraak van 1 mei 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:1356](#)) dat voor de toepassing van artikel 58, tweede lid, aanhef en onder f, ten eerste, van de PW het tijdstip van overlijden van de erflater het tijdstip is waarop de aanspraak op het erfdeel ontstaat. Dat op verzoek van A een DNA-onderzoek heeft plaatsgevonden naar de verwantschap tussen appellant en A betekent niet dat in dit geval van deze vaste rechtspraak moet worden afgeweken. Die omstandigheid heeft er alleen maar toe geleid dat appellant zijn aanspraak op de nalatenschap van X pas op een later moment heeft kunnen effectueren. Het college was bevoegd de kosten van bijstand over de periode van 31 augustus 2016 tot en met 28 februari 2019 met toepassing van deze bepaling (netto) terug te vorderen.

JnB 2022, 891

MK CRvB, 25-10-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2360](#)

dagelijks bestuur van de Regionale Dienst Werk en Inkomen Kromme Rijn Heuvelrug.

Burgerlijk Wetboek (BW) 4:13

Participatiewet (PW) 58 lid 2 aanhef en onder f

PARTICIPATIEWET. ERFENIS. TERUGVORDERING BIJSTAND. De bijstand kan pas met toepassing van artikel 58, tweede lid, onder f, ten eerste, van de PW worden teruggevorderd nadat beide ouders zijn overleden en het bijstandsgerechtigde kind feitelijk de beschikking heeft gekregen over zijn deel van de nalatenschap. Voor de aanspraak op de erfdelen moeten dan twee periodes worden onderscheiden. Het dagelijks bestuur heeft i.c. tot een te hoog bedrag aan bijstand teruggevorderd.

Raad: 4.3.3. In het geval dat beide ouders zijn overleden geldt het volgende. Op grond van de wettelijke verdeling van de nalatenschap ontstaat de aanspraak op een erfdeel op het moment dat de eerste ouder overlijdt, maar kan die aanspraak pas worden geëffectueerd op het moment dat ook de tweede ouder komt te overlijden. De bijstand kan dus pas met toepassing van artikel 58, tweede lid, onder f, ten eerste, van de PW worden teruggevorderd nadat beide ouders zijn overleden en het bijstandsgerechtigde kind feitelijk de beschikking heeft gekregen over zijn deel van de nalatenschap. Voor de aanspraak op de erfdelen moeten dan twee periodes worden onderscheiden. De eerste periode loopt van de datum van overlijden van de eerste ouder tot de datum van overlijden van de tweede ouder en omvat de aanspraak op het erfdeel uit de nalatenschap van de eerste ouder. De tweede periode begint op de datum van overlijden van de tweede ouder en omvat de aanspraak op het erfdeel uit diens nalatenschap. [...]

4.7. Daarnaast heeft appellant aangevoerd dat hij een schuld had aan zijn ouders van € 71.164,- die in mindering moet worden gebracht op de niet-opeisbare vordering die hij na het overlijden van zijn vader had op zijn moeder. Dit leidt ertoe dat niet alle bijstand over de periode van 24 september 2015 tot en met 17 april 2018 kan worden teruggevorderd.

4.8. Deze beroepsgrond slaagt wel. Hierbij is het volgende van betekenis.

4.8.1. Door de wettelijke verdeling van de nalatenschap zijn alle positieve en negatieve vermogensbestanddelen overgegaan op moeder. De schuld van appellant aan de ouders is een

schuld aan de moeder geworden. Uit de akte blijkt dat deze schuld al bestond op 24 september 2015. Dat het hierbij ging om een reële schuld blijkt uit de Opstelling. De schuld is immers in mindering gebracht op het erfdeel van appellant uit de nalatenschap van zijn moeder.

4.8.2. Dat de schuld op de peildatum al bestond betekent dat bij de fictieve vermogensvaststelling als bedoeld in 4.3.2 naast de nietopeisbare vordering op moeder van € 90.861,- ook een schuld aan haar tot een bedrag van € 71.164,- in aanmerking moet worden genomen. Het saldo van die twee posten bedraagt € 19.697,-. Verder bestaat voldoende duidelijkheid over de omvang van de overige, op de peildatum van 24 september 2015 in aanmerking te nemen, positieve en negatieve vermogensbestanddelen, omdat deze peildatum samenvalt met de aanvangsdatum van de bijstand en appellant de schuld aan zijn moeder bij aanvang van de bijstand niet had gemeld, zodat deze destijds niet is meegenomen. Daarom kan in dit geval voor de vermogensvaststelling ten behoeve van de terugvordering wegens naderhand verkregen middelen worden aangesloten bij het vermogen van appellant zoals dat bij aanvang van de bijstand is vastgesteld. Het vermogen van appellant is toen vastgesteld op € 2.140,93 en de vermogensgrens bedroeg op de peildatum € 5.895,-. Hieruit volgt dat de (fictieve) overschrijding van het vrij te laten vermogen op 24 september 2015 (€ 2.140,93 plus € 19.697,- minus € 5.895,- is) € 15.942,93 bedroeg.

4.8.3. Uit 4.8.1 en 4.8.2 volgt dat het dagelijks bestuur bevoegd is om met toepassing van artikel 58, tweede lid, onder f, ten eerste, van de PW over te gaan tot terugvordering van bijstand over de periode van 24 september 2015 tot en met 17 april 2017 ter hoogte van de overschrijding van € 15.942,93. Dit betekent dat het dagelijks bestuur over deze periode tot een te hoog bedrag aan bijstand heeft teruggevorderd.

4.10. [...] De Raad kan [...] zelf in de zaak voorzien [...].

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2022, 892

MK CRvB, 26-10-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:2324](#)

CAK.

Zorgverzekeringswet (Zvw) 18f lid 6

ZVW. BESTUURSRECHTELIJKE PREMIE. Indien achteraf wordt vastgesteld dat er geen recht op zorgtoeslag bestond, betekent dit niet dat CAK niet bevoegd zou zijn om een besluit als bedoeld in artikel 18f lid 6 te nemen.

Raad: 4.1. De besluitvorming van CAK houdt in dat wanneer zorgtoeslag aan appellant of zijn partner wordt uitbetaald, dit rechtstreeks zal worden overgemaakt aan CAK als tegemoetkoming in de bestuursrechtelijke premie. De bevoegdheid hiertoe is neergelegd in de Zvw. In artikel 18f, zesde lid van de Zvw is bepaald dat in opdracht van het CAK een aan de verzekeringnemer of zijn partner uit te betalen zorgtoeslag als bedoeld in de Wet op de zorgtoeslag of een voorschot daarop, in afwijking van artikel 25, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijk regelingen, als tegemoetkoming in de bestuursrechtelijke premie aan het CAK wordt uitbetaald. Indien achteraf wordt vastgesteld dat er geen recht op zorgtoeslag bestond, betekent dit niet dat CAK niet bevoegd zou zijn om een besluit als bedoeld in dit artikel te nemen. In wat appellant heeft aangevoerd, ziet de Raad geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het bestreden besluit onrechtmatig is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Evenementenvergunning

JnB 2022, 893

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 10-11-2022, [ECLI:NL:RBROT:2022:9589](#)

burgemeester van Hellevoetsluis en het college van burgemeester en wethouders van Hellevoetsluis, verweerders.

EVENEMENTENVERGUNNING. Afwijzing verzoek om voorlopige voorziening evenementenvergunning landelijke Sinterklaasintocht. Verzoekster wil dat de evenementenvergunning wordt geschorst, totdat er een organisator wordt gevonden die bereid is om een landelijke intocht te organiseren waarbij alleen Zwarte Pieten worden ingezet (en geen roetveegpieten of andersoortige Pieten). De voorzieningenrechter overweegt dat de evenementenvergunning niets zegt over de inzet van Pieten. Welke Pieten er worden ingezet tijdens de landelijke Sinterklaasintocht is een invulling van het evenement die buiten de invloedssfeer van de burgemeester valt. Voor zover de inzet van roetveegpieten, zoals verzoekster stelt, wel een rol zou hebben gespeeld bij de besluitvorming over de evenementenvergunning dan is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake van genocide in de zin van het Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet op de rechtsbijstand

JnB 2022, 894

ABRS, 09-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3226](#)

bestuur van de raad voor rechtsbijstand (hierna: de raad).

Besluit vergoedingen rechtsbijstand (Bvr) 28 lid 1, 31 lid 1, lid 2

WET OP DE RECHTSBIJSTAND. BELEID TOEKENNEN EXTRA UREN. Of in dit geval de afwijzing van het vergoeden van de gevraagde extra uren onevenredig is in het licht van doelmatige financiering van rechtsbijstand, hangt ervan af in hoeverre de werkzaamheden die de advocaat in die uren heeft verricht, noodzakelijk zijn voor deugdelijke rechtsbijstand. Zonder een dergelijke beoordeling, kan de raad in de gegeven omstandigheden en binnen het kader van de redelijkheidstoets, niet volharden in zijn afwijzing van het verzoek.

[...] Bij besluit van [...] heeft de raad het verzoek van [advocaat A] om toekenning van extra uren voor rechtsbijstand aan [cliënt] afgewezen.

[...] 8.7. [advocaat A] heeft betoogd dat gelet op de omstandigheden van de strafzaak, de afwijzing van haar aanvraag onredelijk is. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, kunnen omstandigheden die bij het opstellen van een beleidsregel zijn verdisconteerd, dan wel moeten worden geacht te zijn verdisconteerd, niet alleen al daarom buiten beschouwing worden gelaten. De Afdeling zal daarom aan de hand van alle omstandigheden van het geval nagaan of zich bijzondere omstandigheden

voordoen in de zin van artikel 4:84 van de Awb die maken dat het handelen in overeenstemming met het beleid gevolgen heeft die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. De Afdeling verwijst naar haar uitspraak van 26 oktober 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:2840](#). 8.8. Zoals de Afdeling eerder heeft geoordeeld in haar uitspraak van 23 maart 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:852](#), is het uitgangspunt van het Besluit vergoedingen rechtsbijstand 2000 dat een zaak binnen het forfait dat voor die zaak is bepaald wordt afgehandeld. Gelet op artikel 31, tweede lid, van het Bvr, dient de raad bij een aanvraag om vergoeding van extra uren te beoordelen of de rechtsbijstand doelmatig wordt verleend. Zoals onder 8.2 overwogen, hanteert de raad hiervoor beleid dat erop gericht is om te bepalen of de zaak al dan niet bewerkelijk is, zonder hierbij het daadwerkelijk gewerkte of te werken uren in aanmerking te nemen. Naar het oordeel van de Afdeling is het door [advocaat A] aangevoerde en onderbouwde aantal gewerkte uren in deze zaak evenwel zodanig veel groter dan het forfait van 40 uur, dat niet zonder meer kan worden vastgehouden aan de veronderstelling dat deze zaak in redelijkheid binnen het forfaitair aantal uren kan worden afgehandeld. De bij het besluit van 12 februari 2019 door de raad gegeven kwalificatie dat de zaak niet bewerkelijk is, biedt hiervoor in het licht van het aantal uren en hetgeen door [advocaat A] is aangevoerd onvoldoende grondslag. Of de afwijzing van het vergoeden van de extra uren waarom [advocaat A] heeft gevraagd onevenredig is in het licht van doelmatige financiering van rechtsbijstand, hangt ervan af in hoeverre de werkzaamheden die [advocaat A] in die uren heeft verricht, noodzakelijk zijn voor deugdelijke rechtsbijstand. Zonder een dergelijke beoordeling, kan de raad in de gegeven omstandigheden en binnen het kader van de redelijkheidstoets, niet volharden in zijn afwijzing van het verzoek om vergoeding van extra uren. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet wapens en munitie

JnB 2022, 895

MK ABRS, 09-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3239](#)

minister van Justitie en Veiligheid.

Wet wapens en munitie (Wwm) 26, 28

Regeling wapens en munitie (Rwm) 43

Circulaire wapens en munitie (Cwm)

WET WAPENS EN MUNITIE. CRITERIUM REDELIJK BELANG. De minister heeft met de Cwm 2019 op zichzelf geen onevenredige invulling gegeven aan het criterium ‘redelijk belang’ door in bijlage C8 schietsportdisciplines aan te wijzen en de wapentechnische eisen te benoemen, die gelden voor de binnen de schietsport te gebruiken vuurwapens. Maar er bestaat nog te veel onduidelijkheid over de vraag of ook andere dan door de KNSA erkende en gereguleerde schietsportdisciplines voor aanwijzing in aanmerking komen. Daarmee is onvoldoende duidelijk geworden of het beoefenen van de schietsportdiscipline Lever Action Geweer een redelijk belang kan opleveren voor het voorhanden hebben van een wapen. De verzoekprocedure zal nader moeten worden geregeld. Dat betekent dat de motivering, die de minister in dit geval heeft gegeven voor de afwijzing van de bijschrijving van het aangevraagde wapen voor de schietsportdiscipline Lever Action Geweer, onvolledig en dus ondeugdelijk is.

Zie in dit verband ook de uitspraken van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2022:3240](#) en [ECLI:NL:RVS:2022:3241](#).

JnB 2022, 896

ABRS, 09-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3210](#)

minister van Justitie en Veiligheid.

Grondwet 104

Wet wapens en munitie (Wwm) 41

Regeling wapens en munitie (Rwm) 50a lid 1 aanhef en onder b, lid 2

WET WAPENS EN MUNITIE. LEGES. Het heffen van leges voor de verlenging van een wapenverlof is niet onrechtmatig. WETTELIJKE GRONDSLAG LEGES. Voor het deel van de in dit geval geheven leges dat bestaat uit de administratiekosten geldt dat deze niet in de Wwm of de Rwm geregeld zijn. De administratiekosten hebben dus niet de benodigde wettelijke grondslag.

[...] Bij besluit van [...] heeft de korpschef van politie aan [appellante] een onkostenvergoeding van € 90,- opgelegd voor de verlenging van de geldigheidsduur van haar wapenverlof.

[...] Mochten er leges geheven worden?

2.2. In dit geval worden de leges geheven voor het in behandeling nemen van de aanvraag tot verlenging van een wapenverlof. Iemand die een wapenverlof heeft, bevindt zich volgens vaste jurisprudentie (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 30 maart 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:935](#)) in een uitzonderingspositie. In beginsel geldt namelijk een algeheel wapenverbod. Dit verbod dient het algemene belang van de veiligheid van de samenleving. Het opheffen van het verbod door het verlenen van een wapenverlof dient het individuele belang. De kosten die gemaakt worden in het kader van het verlenen van een wapenverlof dienen dan ook, anders dan [appellante] stelt, een individueel belang. De uitspraak van de Hoge Raad waar [appellante] naar heeft verwezen doet daaraan niet af, omdat in die zaak de leges onrechtmatig waren omdat ze niet rechtstreeks volgden uit de verlening van de vergunning. In deze zaak is dat wel het geval. De rechtbank heeft dus terecht overwogen dat het heffen van leges voor de verlenging van een wapenverlof niet onrechtmatig is.

[...] Wettelijke grondslag leges

[...] 2.5. Voor de heffing van de leges ter hoogte van € 60,- voor de verlenging van het eerste verlof geldt dat deze volgt uit artikel 50a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rwm. De Rwm is een ministeriële regeling en bevat regels die gesteld zijn door de minister. Dit deel van de leges heeft dus de benodigde wettelijke grondslag.

Voor het deel van de leges dat bestaat uit de administratiekosten ter hoogte van € 30,- geldt dat deze niet in de Wwm of de Rwm geregeld zijn. De administratiekosten worden alleen genoemd in de toelichting bij de Rwm (Stcrt. 2015, 8948). De toelichting kan gebruikt worden om de Rwm te verduidelijken, maar mag geen regels stellen met betrekking tot het verschuldigde bedrag voor een wapenverlof. De administratiekosten hebben dus niet de benodigde wettelijke grondslag. De minister was daarom niet bevoegd dit deel van de leges op [appellante] te verhalen. [appellante] stelt dus terecht dat de leges in dit geval niet meer dan € 60,- mochten bedragen. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2022, 897

MK ABRS, 04-11-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3186](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 2

ASIEL. NAREIS. De staatssecretaris heeft alles bij elkaar genomen de vreemdelingen geen reële mogelijkheid geboden voor DNA-onderzoek. De samenwerkingsverplichting vergt van de staatssecretaris dat hij deze mogelijkheid alsnog biedt.

4. De vreemdelingen klagen terecht over het oordeel van de rechtbank dat de staatssecretaris de mvv-aanvraag terecht heeft afgewezen, zonder de vreemdelingen nogmaals een DNA-onderzoek aan te bieden. De rechtbank heeft hierbij ten onrechte geoordeeld dat het feit dat er geen DNA-onderzoek plaats heeft kunnen vinden voor risico van de vreemdelingen komt. De Afdeling overweegt hierover het volgende.

Vooropgesteld moet worden dat de staatssecretaris zich op het standpunt heeft gesteld dat aanleiding bestaat voor nader onderzoek naar de familierechtelijke relatie tussen de vreemdelingen en de gestelde moeder. De vreemdelingen hebben er vervolgens meerdere keren bij de staatssecretaris op aangedrongen het DNA-onderzoek uit te laten voeren, namelijk toen de moeder volgens hen hiervoor beschikbaar was. De staatssecretaris heeft echter pas maanden later gereageerd. Met die reactie heeft de staatssecretaris niet duidelijk gemaakt per wanneer de ambassade gesloten was en waarom gelet op de verzoeken van de vreemdelingen DNA-onderzoek niet eerder of op andere wijze mogelijk was. Daar komt bij dat door de coronapandemie DNA-onderzoek in elk geval tijdelijk niet mogelijk was en dat, toen DNA-onderzoek volgens de staatssecretaris wel weer mogelijk was, de gestelde moeder niet meer beschikbaar was door de oorlog in Tigray. Onder deze omstandigheden heeft zowel de staatssecretaris, als de rechtbank niet mogen concluderen dat het risico voor het niet gebruikmaken van het aanbod om een DNA-onderzoek te ondergaan bij de vreemdelingen ligt. Dat geldt nog sterker als de Afdeling kijkt naar hun bereidheid om mee te werken en het initiatief dat zij hebben getoond. De staatssecretaris heeft alles bij elkaar genomen de vreemdelingen geen reële mogelijkheid geboden voor DNA-onderzoek. De samenwerkingsverplichting, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest van 13 maart 2019, E., [ECLI:EU:C:2019:192](#), punten 63 tot en met 66, vergt van de staatssecretaris dat hij alsnog een reële mogelijkheid biedt voor DNA-onderzoek. De rechtbank heeft niet onderkend dat de staatssecretaris het besluit in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet zorgvuldig heeft voorbereid.

[Naar inhoudsopgave](#)

Opvang

JnB 2022, 898

VZR Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 04-11-2022,

[ECLI:NL:RBDHA:2022:11809](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Wet COa 5 lid 2

Rva 11 lid 1

OPVANG. Verzoek om een voorlopige voorzieningen tegen een overplaatsing van een asielzoeker naar een opvanglocatie voor meerderjarigen. Het COa heeft ten aanzien van de overplaatsing van eiser geen schriftelijke beslissing genomen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter valt deze feitelijke overplaatsing binnen de reikwijdte van artikel 5, tweede lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (Wet COa) en is die handeling gelet daarop aan te merken als een met een beschikking gelijk te stellen handeling. Het COa heeft op grond van artikel 11, eerste lid, van de Rva 2005 een discretionaire bevoegdheid om een asielzoeker naar een andere opvangvoorziening over te plaatsen. Het COa kan zonder nader onderzoek niet uitgaan van de door de IND vastgestelde meerderjarigheid. Het ligt voor de hand en op de weg van het COa om zich met de IND te verstaan en te bewerkstelligen dat de IND nader onderzoek verricht naar de leeftijd van eiser. De voorzieningenrechter draagt het COa om verzoeker binnen een week over te plaatsen naar een opvangvoorziening voor minderjarigen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2022, 899

HvJEU (Grote kamer), 08-11-2022, [ECLI:EU:C:2022:858](#)

C, B en X.

Richtlijn 2008/115/EG 15 lid 2 lid 3

Richtlijn 2013/33/EU 9 lid 3 lid 5

Verordening (EU) nr. 604/2013 28 lid 4

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie 6, 47

VREEMDELINGENBEWARING. Artikel 15, leden 2 en 3, van richtlijn 2008/115/EG [Terugkeerrichtlijn], artikel 9, leden 3 en 5, van richtlijn 2013/33/EU [Opvangrichtlijn], en artikel 28, lid 4, van verordening (EU) nr. 604/2013 [Dublinverordening], gelezen in samenhang met de artikelen 6 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moeten aldus worden uitgelegd dat:

een rechterlijke autoriteit bij de toetsing of de uit het Unierecht voortvloeiende voorwaarden voor de rechtmatigheid van de bewaring van een derdelander zijn nageleefd, op basis van de gegevens in het dossier die haar ter kennis zijn gebracht, en zoals aangevuld of verduidelijkt in de bij haar gevoerde procedure op tegenspraak, ambtshalve de eventuele niet-naleving van een door de betrokkene niet aan de orde gestelde rechtmatigheidsvoorwaarde moet vaststellen.

Bij dit arrest heeft het HvJEU een [persbericht](#) uitgebracht. Zie ook het [nieuwsbericht](#) van de Raad van State.

[Naar inhoudsopgave](#)